

[Socialministeren]

forslag til lov om ændring af lov om social pension, lov om social bistand og den sociale styrelseslov m.v. (Tilkendelseskompetence m.v.) – lovforslag nr. L 244 – er det foreslået, at denne bestemmelse lempes. Forslaget har især betydning for yngre pensionister, der ikke har mulighed for at opfylde 10-års-betingelsen.

Endelig kan socialministeren, når særlige omstændigheder taler for det, tillade, at retten til pension bevares for personer, der tager bopæl i udlandet efter at have fået tillagt pension.

Ad hjælpemidler:

I Socialstyrelsens vejledning nr. 1 af 14. juni 1988 om ydelser af hjælpemidler efter bistandslovens § 58 nævnes i afsnit 2.8. »Flytning/midlertidigt ophold«, at »ved flytning til andet land kan alene individuelt fremstillede hjælpemidler medtages«.

Det er derved tilkendegivet, at et hjælpemiddel er en ydelse efter bistandsloven, og at det er en betingelse for at være berettiget til et hjælpemiddel, at brugeren har ophold her i landet.

Det er endvidere en betingelse for at yde hjælp til et hjælpemiddel efter bistandslovens § 58, at der er en varigt nedsat eller manglende funktionsevne hos ansøgeren, og at det pågældende hjælpemiddel kompenserer for en funktionsnedsættelse eller i større eller mindre omfang afhjælper funktionsnedsættelsen.

Hjælpemidler kan ydes som udlån, kontantydelse eller udleveres som naturalhjælp, jf. § 4, stk. 1, i Socialministeriets bekendtgørelse nr. 303 af 10. juni 1988 om ydelse af hjælpemidler efter bistandslovens § 58. Ud over en række generelle bestemmelser indeholder bekendtgørelsen i §§ 7-19 en række særlige bestemmelser om støtte til visse hjælpemidler, hvor der især vil være tale om kontant- eller naturalhjælp.

Udlevering af hjælpemidler, der har karakter af løbende ydelser, f.eks. inkontinenshjælpemidler, vil ophøre ved flytning til udlandet. Hjælpemidler, der er kropsbårne eller i øvrigt individuelt tilpasset den enkelte bruger, vil følge den enkelte bruger uanset opholdssted.

Der kan ikke gives hjælp til reparationer eller udskiftning af hjælpemidler, som brugeren har medtaget til udlandet. Brugeren må altså i henseende til hjælpemidler indstille sig på at være henvist til de regler, der i det pågældende land er gældende for hjælpemidler. Tilsvarende vil brugere, der tager ophold i Danmark,

kunne søge om hjælp til hjælpemidler efter bistandslovens regler.

Spm. nr. S 1160

Til *undervisningsministeren* (2/5 94) af:

Aage Frandsen (SF):

»I hvilket omfang forventes det, at de uddannelsesinstitutioner, der ikke længere skal opkræve en fotokopieringsafgift pr. elev/kursist, vil få kompensation via forhøjet bloktilskud, taksametertilskud eller lignende?«

Begrundelse

Fotokopiafgiftens bortfald vil naturligvis umiddelbart betyde en mindre indtægt for de uddannelsesinstitutioner, der hidtil har skullet opkræve fotokopiafgiften af hver enkelt elev/kursist. Samtidig er gymnasier, hf-kurser m.v. ramt særlig hårdt i 1994 af, at Copy-Dan på baggrund af en foretaget undersøgelse har forhøjet »beskyttelsesprocenten« med virkning fra 1. januar 1993.

Men da besked herom først er givet i efteråret 1993, sker denne ekstraopkrævning for 1993 først sammen med opkrævningen for 1994, hvorved den samlede udgift ved opkrævningen for 1994 for mange skolars vedkommende bliver det dobbelte af den oprindelige 1993-opkrævning. På denne baggrund stilles spørgsmålet derfor om statens kompensation til de amtslige uddannelsesinstitutioner via bloktilskud til amter og tilsvarende statens kompensation til handelsskoler, tekniske skoler m.v.

Svar (16/5 94):

Undervisningsministeren (Ole Vig Jensen):

I forbindelse med bortfald af fotokopieringsafgiften pr. elev/kursist kompenseres uddannelsesområderne herfor.

På det amtskommunale område vil dette ske via en forhøjelse af bloktilskuddet svarende til det sparede beløb ved ordningens indførelse. I erhvervsskolesektoren vil kompensationen ske ved en tilbageførsel af den tidligere pålagte udgiftsbesparelse på finansloven, som indførelsen af fotokopieringsafgiften medførte.